

ת"פ 17589/04/16 - מדינת ישראל נגד יורם בראור, גיא בועז בראור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17589-04-16 מדינת ישראל נ' בראור ואח'
תיק חיצוני: 470712/2015

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל
נגד באמצעות תביעות ש"י

הנאשמים 1. יורם בראור
 ע"י ב"כ עו"ד שי ויזלברג
 2. גיא בועז בראור
 ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל

החלטה

הבקשה שלפניי

לפניי בקשה לקבלת חומר רפואי/נפשי הנוגע למתלונן בתיק, זאת מכוח סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **החסד"פ**).

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירת פגיעה ע"י שניים או יותר באירוע שהתרחש לכאורה במהלך ה-2-ו-3.10.2015. הנאשמים הם אב ובנו, שיחד עם קטין תקפו ופצעו את צ"א, (להלן - **המתלונן**), שמחמת הנסיבות, לא ייחשף שמו, על-מנת לשמור על זכותו לפרטיות.

הנאשמים כפרו במיוחס להם במובן זה שטענו כי המתלונן הוא אדם אלים, המפעיל אלימות כלפי סביבתו וסוחר בסמים. הנאשמים חששו מהמתלונן ובסופו של יום, התגוננו מפניו ולא תקפו אותו.

אין מחלוקת כי בתיק החקירה מצויים מספר מסמכים פסיכיאטריים הנוגעים למצבו הנפשי של המתלונן בסמיכות זמנים לאירועים נשוא כתב האישום (דהיינו, מחודש אוקטובר 2015), מהם עולה כי היה שריו במצב פסיכוטי, כי היה מאושפז בעבר על-רקע פסיכיאטרי, וכי הוא סובל הן משימוש לרעה בסמים, הן מסכיזופרניה ("תחלואה כפולה").

ביום 4.7.2017 הוגשה בקשה לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 במסגרתו ביקשו הסניגורים לקבל את רישומו הפלילי של המתלונן וכן תיקו הרפואי/פסיכיאטרי, זאת משום שלטענתם ישנה חשיבות למועד כל אשפוז ואשפוז, על-מנת לבסס את טענת ההגנה בדבר דפוס התנהגות אלים של המתלונן, דבר שיכול להוביל להבנת "הסיטואציה הקיצונית" בה היו נתונים הנאשמים (פרו' מיום 26.12.2018, עמ' 23).

ביום 10.6.2018 במסגרת בע"ח 7679-07-17 התברר, כי המאשימה מסרה לסניגורים את הרישום הפלילי של המתלונן וכן את כתב האישום שהוגש נגדו בתיק אחר. ביום 27.5.2018 החליטה חברתי כב' השופטת אבמן-מולר, כי

המשך הדיון בעניין גילוי החומרים הרפואיים של המתלונן יימשך מכוח סעיף 108 לחסד"פ, וכי על המאשימה להמציא את תגובתו של המתלונן לבקשה. הדבר התברר כמסובך לביצוע והוא ארך זמן, לנוכח העובדה, עליה אין מחלוקת, לפיה המתלונן שהה בבית חולים פסיכיאטרי בשל צו אשפוז שהוצא ביחס אליו. בהמשך הומר הצו לצו טיפול מרפאתי, ורק ביום 6.1.2019 התקבלה עמדתו של המתלונן, לאחר נקיטת מאמצים רבים מצד המאשימה. המתלונן כתב כך:

"אני לא מעוניין בשום אופן שיפתחו את העבר של שהייתי בהם באשפוזים ובבתי חולים לשום גורם. אתם תגרמו לי לעוגמת נפש יותר ממה שיש לי ולא אוכל יותר להשתקם בצורה כזאת. אני נמצא בדיור מוגן תחת צו בית משפט".

המדינה סבורה כי אין מקום להיעתר לבקשת הסניגור, מחמת פגיעה לא מידתית בפרטיותו של המתלונן, וכן לנוכח התנגדותו של האחרון. הסניגורים עומדים על בקשתם, גם לאחר קבלת עמדתו של המתלונן, וסבורים כי על המאשימה לקחת עמדה זו בחשבון מבחינת המשך עמידתה על בירור האישום.

הפסיכיאטר המחוזי העביר לבית המשפט את תיקו הרפואי/פסיכיאטרי של המתלונן, וכן קיבלתי מהמאשימה את הרישום הפלילי של המתלונן, בין היתר, לבחון האם קיים מתאם, כטענת הסניגורים, בין מחלת הנפש ממנה סובל הנאשם לבין התנהגותו האלימה לכאורה.

דיון והכרעה

הרקע שבדין

מכיוון שלא הייתה מחלוקת בדבר, אין הכרח להתייחס להבדלים שבין דיון לפי סעיף 74 לחסד"פ לבין דיון לפי סעיף 108 לו, למעט הדגשת העובדה, כי בדיון לפי סעיף 108, ניתן לדון ביתר קלות בעניינים שלכאורה חוסים תחת חיסיון ומהווים חומרי חקירה פוטנציאליים, כאשר לבעל החיסיון, ניתנת הזדמנות להביע את עמדתו. ר' בהקשר זה: בש"פ 2565/17 מ"י נ' פלוני (11.5.2017) פסקאות 10-13 להחלטה (להלן - עניין פלוני).

אשר לשיקולים הצריכים לעניין, מחד, זכותם של הנאשמים לנהל הליך הוגן שיאפשר להם מיצוי מלוא כוחה של הגנתם, תוך הסתייעות בחומרים שיש בהם פוטנציאל ממשי לסייע בידם. מאידך, כבמקורנו, זכותו החוקתית של המתלונן לפרטיות ולשמירה על כבודו, כאשר מסמכים רפואיים פסיכיאטריים, הם מהרגישים והאישיים ביותר בנמצא על אודותיו של אדם (עניין פלוני, פסקה 11).

אשר לדרך האיזון בין האינטרסים המתנגדים נקבע כך ב-בש"פ 1535/17 פלוני נ' מ"י (25.1.2018) בפסקה 24:

"בפסיקה נקבע עוד כי כאשר קיימת התנגשות בין זכותו של נאשם למשפט הוגן לבין ההגנה על פרטיותו של עדים ושל קורבנות, יגבר משקלה של זכות הנאשם למשפט הוגן. במקרה כזה בית-המשפט יורה על גילוי של החומר לנאשם אף אם יהיה בכך משום פגיעה בפרטיות כאמור. עם זאת, ככל שמידת הרלבנטיות של החומר הראייתי להליך הפלילי אשר מתנהל נגד הנאשם קטנה יותר, כך יש ליתן משקל גדול יותר לזכויותיהם של העדים ושל הקורבנות בצד האינטרס הציבורי המתבטא, בין היתר, בצורך בחשיפת עבירות (ראו: בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) 203 (2004); בש"פ 6695/11 מדינת ישראל נ' פלוני[פורסם בנבו] (27.09.2011)). בהקשר זה נקבע עוד כי עיון

בתרשומות של מתלוננת שנערכו במסגרת הליך טיפולי יתאפשר רק במקרים חריגים, בהם יש בכך כדי לסייע באופן ממשי להגנת הנאשם (ראו: בש"פ 8815/15 סעד נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (10.05.2016)).

יישום הדין בעניינו

עיינתי בתיק הרפואי שהגיש הפסיכיאטר המחוזי שכלל סיכומי אשפוזים, פרוטוקולי ועדות פסיכיאטריות ומסמכים נוספים. ממכלול המסמכים עולה, כי אכן קיים קשר בין התנהגותו האלימה של המתלונן לבין מצבו הנפשי, ומספר צווי אשפוז ניתנו בעניינו, בשל התפרצויות אלימות וסכנה משמעותית שנבעה ממנו באותו זמן, כשהוא במצב נפשי בלתי-יציב. כמו-כן עיינתי ברישומי הפלילי של המתלונן, המצוי בידי הסניגורים. יצוין כי ברישומי הפלילי של המתלונן תיק אלימות יחיד משנת 2017, שנוהל בבית משפט השלום בטבריה (להלן - **תיק טבריה**), ובמסגרתו נמצא המתלונן לא אחראי למעשיו ובלתי כשיר לעמוד לדין, ועל-כן הוטל עליו צו אשפוז שלאחר מכן הומר בצו טיפול מרפאתי שעודו בתוקף. במסגרת תיק זה הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית מקיפה ביום 19.3.2017 חתומה ע"י ד"ר דרבנסקי ומר שפרן, קרימנולוג קליני.

השוואת האמור במסמכים המצויים בידי הסניגוריה מתוך תיק החקירה, לבין העולה מהתיק הרפואי מחייבת את המסקנה, כי יש להיעתר לבקשת הסניגורים באופן חלקי ולאפשר להם קבלת חוות הדעת מתיק טבריה.

ראשית, קיימים פערי מידע משמעותיים בין המסמך הרפואי המצוי בידי הסניגורים, שהיה בתיק החקירה, לבין האמור בחוות הדעת והאמור בה, בכל הנוגע לקורותיו של המתלונן בהקשר להתפרצויות אלימות ומצב נפשי בלתי יציב. ע"פ מבחן הרלבנטיות, מידע זה מהווה חומר חקירה שיש לו נגיעה להגנת הנאשמים, והוא עשוי להיות בעל משמעות עבורם בהגנתם.

שנית, הואיל והסניגורים קיבלו מידי התביעה הן את רישומי הפלילי של המתלונן, והן את כתב האישום בתיק טבריה, יש בחוות הדעת להשלים את התמונה מבחינתם, באופן שכאמור, עשוי להיות רלבנטי להגנתם.

שלישית, הואיל ועובדת היותו של המתלונן חולה נפש שאושפז בעבר ידועה לצדדים, והואיל ובתיק טבריה התקיים ממשק בין התנהגותו האלימה לכאורה של המתלונן לבין מצבו הנפשי/פסיכיאטרי, יש בכך דמיון לנסיבות המקרה בו מואשמים הנאשמים ומכאן גם עוצמת הרלבנטיות לעניינו, וממילא מידת הפגיעה במתלונן פחותה, כשהמידע כבר ממילא גלוי לנאשמים.

רביעית, העברת חוות הדעת בתיק טבריה לסניגורים, מתוך עשרות המסמכים שבתיק הרפואי היא מידתית בנסיבות העניין, ואינה חושפת לטעמי, מעבר לדרוש, את המידע הפרטי והרגיש של המתלונן שבא לידי ביטוי במסמכים שאינם רלבנטיים להגנת הנאשמים, המצויים בתיקו הרפואי של המתלונן.

לנוכח כל האמור, בהתאם לנוסחת האיזון הקבועה בדין כפי שהובאה לעיל, הבקשה מתקבלת באופן חלקי, כך שיש להעביר לסניגורים את חוות הדעת מתיק טבריה שתיסרק לתיק כמוצג.

יתר המסמכים שהוגשו לעיון בית המשפט לרבות הרישום הפלילי של המתלונן, ייגרסו.

יש לשלוח לצדדים וליידע את המתלונן או את הוריו.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ט, 14 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.